

nych) w składach i przy przesyłkach cysternowych tych olejów ilość tę ustala się wagowo. Na stacjach benzynowych oraz w jednostkach skupujących oleje zużyte (przepracowane) objętościowo (w litrach) przyjmuje się średnią gęstość dla olejów zużytych (przepracowanych) 0,900.

§ 13. 1. Jednostki skupujące upoważnione są do sprawdzania jakości skupowanych olejów zużytych (przepracowanych) przy ich odbiorze, a jeżeli chodzi o przesyłki cysternowe — przez pobieranie próbek z cystern i badanie w punktach odbioru cystern, tj. we właściwych rafineriach.

2. W razie stwierdzenia w odbieranych olejach zużytych (przepracowanych) więcej niż 5% wody i zanieczyszczeń mechanicznych, określonych metodą wirówkową, dla obliczenia należności za olej potrąca się od ustalonej ilości stwierdzoną nadwyżkę wody i zanieczyszczeń.

3. Stacje benzynowe „CPN”, które ze względów technicznych nie mogą określić procentu zanieczyszczeń i wody przy odbiorze olejów zużytych (przepracowanych), upoważnione są do potrącania nadwyżek na podstawie średnich ustaleń laboratoriów „CPN”. Ustalony w ten sposób procent wody i zanieczyszczeń powinien być podawany do wiadomości przez wywieszenie informacji w widocznym miejscu pomieszczenia, w którym dokonywane jest rozliczenie za skupowany olej zużyty (przepracowany).

4. Orientacyjne ustalenie grupy olejów zużytych (przepracowanych) na stacjach benzynowych „CPN” może być przeprowadzone za pomocą termoareometrów. Oleje silnikowe powinny mieć gęstość w granicach 0,900 do 0,935 przy

20°C. Oleje o innej gęstości należy kwalifikować do grupy IV olejów przemysłowych. Ustalenia te są jednak orientacyjne i nie mogą być brane pod uwagę w razie stwierdzonego zmieszania olejów silnikowych z innymi olejami.

§ 14. 1. Nabywcy olejów silnikowych na stacjach benzynowych „CPN” zobowiązani są do odprzedaży olejów silnikowych zużytych (przepracowanych) w ilości co najmniej 25% zakupywanych olejów świeżych.

2. Od obowiązku tego zwolnieni są nabywcy olejów do silników dwusuwowych przy zakupie odpowiedniej ilości paliwa oraz nabywcy olejów silnikowych, jeżeli ilość nie przekracza 1 litra (bądź 2 litrów oleju w oryginalnym opakowaniu dostawcy).

3. W razie zakupu olejów silnikowych na wymianę obowiązuje odprzedaż pełnej ilości oleju spuszczonego z miski i systemu olejowego, jednak nie mniej niż 80% świeżego napełnienia. W tym wypadku nabywca zwolniony jest od obowiązku równoczesnego zakupu paliwa.

§ 15. Przedsiębiorstwa (zakłady) zużywające większe ilości olejów mineralnych powinny dostarczać zebrane oleje zużyte (przepracowane) cysternowo. Sposób zamawiania cystern próżnych do przewozu olejów zużytych (przepracowanych) i adresy wysyłkowe podają właściwe terenowo wojewódzkie przedsiębiorstwa obrotu produktami naftowymi „CPN”, które pokrywają koszty frachtu kolejowego za przewóz cysternowy olejów zużytych (przepracowanych) od dostawcy do rafinerii.

116

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 12 kwietnia 1968 r.

w sprawie określenia wysokości wzrostu kolejowych emerytur i rent.

Na podstawie art. 10 ust. 6 i art. 15 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewidziany w art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10), zwanej dalej „ustawą”, wzrost kolejowej emerytury i w art. 13 ust. 3 ustawy wzrost kolejowej renty inwalidzkiej, przyznanych na wniosek zgłoszony po dniu wejścia w życie ustawy, ustala się dla poszczególnych grup pracowników kolejowych w następującej wysokości procentowej:

- 1) 10% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników:
 - a) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” wynagradzanych według kolejowego systemu płac, a zatrudnionych na stanowiskach zaliczonych do tabeli płac „A” miesięcznego uposażenia zasadniczego,
 - b) Ministerstwa Komunikacji, którzy zachowali prawo do dodatku za wysługę lat, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w pkt 4;
- 2) 9% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” wynagradzanych według kolejowego systemu płac, a zatrudnionych na stanowiskach zaliczonych do tabeli płac „B” miesięcznego uposażenia zasadniczego, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w pkt 4;
- 3) 8% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników, do których nie stosuje się systemu płac określonego w pkt 1 lit. a) i w pkt 2, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w pkt 1 lit. b) i w pkt 4;

- 4) 7% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników:

- a) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” wynagradzanych według kolejowego systemu płac, a zatrudnionych na stanowiskach, na których nie przysługuje dodatek służbowy,
- b) do których nie stosuje się systemu płac określonego w pkt 1 lit. a) i w pkt 2, a którzy są zatrudnieni na stanowiskach równorzędnych ze stanowiskami określonymi pod lit. a).

§ 2. 1. Pracownik przeniesiony na stanowisko uprawniające do niższego procentowo wzrostu emerytury lub renty w porównaniu ze stanowiskiem poprzednio zajmowanym zachowuje prawo do wzrostu emerytury lub renty w procencie przewidzianym dla stanowiska poprzednio zajmowanego, jeżeli na tym stanowisku był zatrudniony co najmniej 10 lat albo jeżeli przeniesienie nastąpiło w wyniku orzeczenia komisji lekarskiej.

2. Pracownik, który spełnił warunki wymagane do nabycia prawa do emerytury lub renty w czasie zatrudnienia określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2—5 ustawy i potem nie podjął ponownie zatrudnienia na kolei, ma prawo do wzrostu emerytury lub renty w procencie przewidzianym dla stanowiska zajmowanego ostatnio na kolei. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli pracownik po przejściu do zatrudnienia określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy uzyskał stanowisko uprawniające do wyższego wzrostu emerytury lub renty niż stanowisko zajmowane w chwili przejścia do tego zatrudnienia albo jeżeli pracownik przed przejściem do zatrudnienia określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy zajmował stanowi-

ska uprawniające do wyższego wzrostu emerytury lub renty niż stanowisko zajmowane w chwili przejścia, pracownik ten ma prawo do wzrostu emerytury lub renty w procencie przewidzianym dla wyższego stanowiska.

4. Kolejowa renta rodzinna wzrasta o procent odpowiadający procentowi wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej, jaki przysługiwał lub przysługiwałby pracownikowi kolejowemu, po którym przyznawana jest renta rodzinna (art. 19 ust. 4 ustawy).

§ 3. Kolejowe emerytury i renty wymierzone zamiast rent, które zostały przyznane w wysokości określonej w dekreście z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 55, poz. 273), wzrastają o 10%.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz

117

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 11 kwietnia 1968 r.

w sprawie dokonywania wypłat z sum wpłaconych do Banku Rolnego z tytułu przekazania przez rolnika na własność Państwa części nieruchomości, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego.

Na podstawie § 13 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 marca 1968 r. w sprawie rent i innych świadczeń pieniężnych z tytułu przekazania nieruchomości rolnych na własność Państwa, trybu postępowania przy przejmowaniu tych nieruchomości oraz trybu wykonywania prawa pierwokupu w stosunku do budynków (Dz. U. Nr 8, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wypłata na cele inwestycyjne środków zgromadzonych na rachunku rolnika w Banku Rolnym z tytułu przekazania przez niego części nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego następuje:

- 1) jeżeli wykonanie robót inwestycyjnych lub dostarczenie materiałów do wykonania tych robót albo dostarczenie

inwentarza żywego lub martwego zlecone zostało przez rolnika bądź jego następcę prawnego jednostce gospodarki uspołecznionej — w drodze przelewów na rachunek tych jednostek,

- 2) w innych wypadkach — bezpośrednio rolnikowi bądź jego następcy prawnemu w miarę postępu robót lub dokonywania zakupów na cele inwestycyjne.

§ 2. Właściwe oddziały (placówki) Banku Rolnego dokonują wypłat określonych w § 1 na podstawie wniosków rolników bądź ich następców prawnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: M. Jagielski

118

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie wykorzystywania wpisów w pracowniczych legitymacjach ubezpieczeniowych przez wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych i zakłady pracy oraz trybu postępowania w razie zagubienia legitymacji ubezpieczeniowej.

W wykonaniu przepisu ust. 7 pisma okólnego nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1968 r. w sprawie właściwego wykorzystywania pracowniczych legitymacji ubezpieczeniowych (Monitor Polski Nr 7, poz. 41) ustala się, co następuje:

1. Wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych i zakłady pracy wykorzystują wpisy w legitymacjach ubezpieczeniowych, w szczególności dotyczące przebiegu pracy zawodowej i rodzaju wykonywanej pracy (stanowisko, specjalność, grupa szaszeregowania), w celu właściwego doboru pracy dla osoby poszukującej pracy oraz ustalenia, czy osoba ta posiada kwalifikacje przewidziane dla proponowanego stanowiska pracy.

2. Wydziały zatrudnienia prezydiów rad narodowych przy kierowaniu do pracy osób poszukujących pracy, a zakłady pracy przy przyjmowaniu do pracy obowiązane są żądać okazania legitymacji ubezpieczeniowej w celu sprawdzenia, czy dokonany został w poprzednim miejscu pracy wpis dotyczący rodzaju wykonywanej pracy (stanowisko, specjalność, grupa szaszeregowania), wysokości zarobków oraz ustania zatrudnienia. Jednocześnie należy sprawdzić, czy ostatni wpis w legitymacji ubezpieczeniowej, dotyczący ustania zatrudnienia, jest zgodny z takim wpisem w dowodzie osobistym osoby poszukującej pracy.

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą osób, które nie posiadają legitymacji ubezpieczeniowej z następujących przyczyn:

- 1) podejmują pracę po raz pierwszy,
- 2) nie były objęte przepisami o ubezpieczeniu społecznym ze względu na charakter poprzedniej pracy (np. niektórzy agenci, kioskarze lub osoby wykonujące pracę nakładczą),
- 3) nie ubiegały się o wydanie legitymacji ubezpieczeniowej w zakładzie pracy przed 1 stycznia 1968 r.

4. W wypadkach określonych w ust. 3 wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej lub zakład pracy powinien żądać złożenia odpowiedniego oświadczenia. Nie należy żądać oświadczenia, jeżeli przyczyny nieposiadania legitymacji ubezpieczeniowej określone w ust. 3 wynikają z przedstawionych dokumentów.

5. W razie stwierdzenia, że w legitymacji ubezpieczeniowej osoby poszukującej pracy brak jest wpisu, o którym mowa w ust. 2, wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej wydaje skierowanie do pracy, zawiadamiając zakład pracy o obowiązku zażądania od pracownika uzupełnienia wpisu w poprzednim miejscu pracy i — gdy zajdzie potrzeba — udzielenia pomocy w jego uzyskaniu (ust. 1 pkt 1 pisma okólnego nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1968 r.).